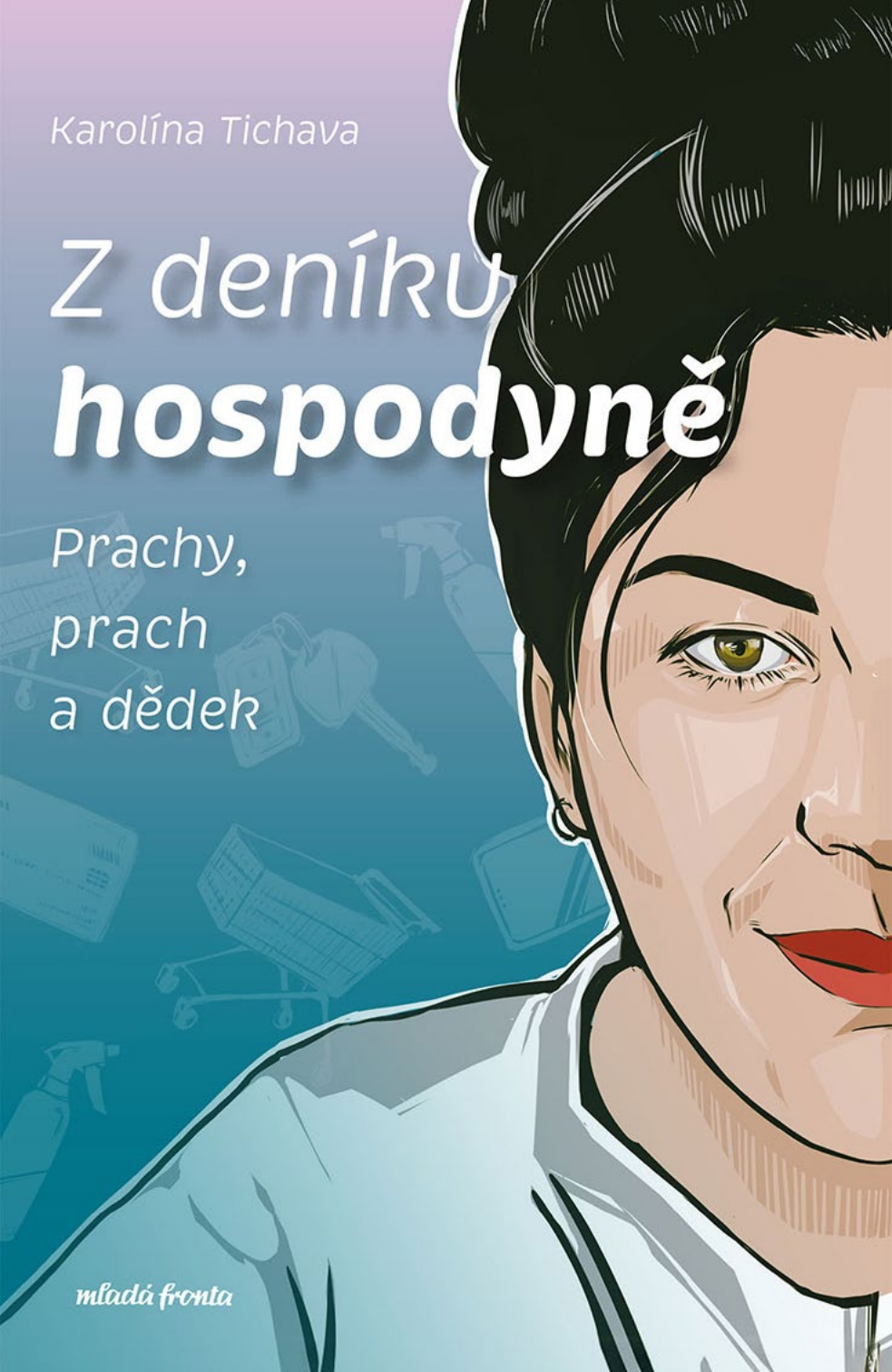

Karolína Tichava

Z deníku **hospodyně**

Prachy,
prach
a dědek

mladá fronta

Z deníku hospodyně

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Karolína Tichava
Z deníku hospodyně – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Z deníku
hospodyně

Karolína Tichava

Z deníku **hospodyně**

Prachy,
prach
a dědek

mladá fronta

Chcete, aby příběh této skvělé knihy pokračoval i potom, co ji dočtete? Tak ji pusťte dál do světa. Vše potřebné se dozvíte na **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

Úvodem

Když jsme se na sebe u soudu podívali po dvou letech poprvé, viděla jsem v jeho očích stáří, neštěstí, a hlavně zlobu. Zlobu na celý svět. A nenávisť ke všem, kdo ho měli rádi, mezitímco on poslouchal ty „zlý“ a sám se do role toho zlého pasoval. Seděli jsme naproti sobě a ve mně se střídala lítost s nenávisť. Když ho soudkyně vyzvala, aby si stoupl na místo, kde měl probíhat výslech, cítila jsem jeho blízkost. Byly to necelé dva metry a mně se svíral žaludek. Nebýt tehdy toho, že vedle mě sedí můj advokát, díky kterému jsem se cítila bezpečně, utekla bych.

Bylo to velmi zvláštní. Vidět někoho, kdo se právě chystal zničit mě, takhle zničeného. Byla to msta za to, že jsem ho odmítala? Potřeboval si i na stará kolena dokázat, že s penězi zmůže všechno? Zpětně to všechno chápu jako snahu pokořit někoho stejně silného, kdo se prostě nikdy nechtěl vzdát a i přes všechny nabídky si stále zachoval svou tvář. Tak mě on totiž vnímal. To byl ten důvod, proč o mě stál. Nechtěla jsem ani jeho, ani jeho peníze. Chtěla jsem jen normálně pracovat.

Když soudkyně přistoupila k výslechu, několikrát se na mě podíval očima plnými nenávisti. Jako by mi říkal: „To máš za to všechno. To máš za to, že jsi mě v tom nechala, a já ti teďka ukážu, proč jsi měla zůstat se mnou.“

V jeden moment pronesl něco tak šíleného, že jsem to nevydržela a vykřikla jsem: „A že se nepochlubíš, jak jsi na mě sahal a vyznával mi lásku!“

Otočil se ke mně, probodl mě pohledem, a než stačil cokoli říct, už mě soudkyně napomínala a vyhrožovala mi pokutou nebo vykázáním ze soudní síně.

Jestli mi rozuměl? Jsem si naprosto jistá, že ano. Když chtěl, rozuměl v češtině hodně věcem.

Ulevilo se mi. Řekla jsem konečně něco nahlas, a v tu chvíli už ve mně žádná lítost nebyla. Zůstal jen vztek.

Duben 2015

V dubnu roku 2015 jsem se po dvou letech strávených v Londýně vrátila do Čech. Zprvu jsem v Británii byla v roli au pair, následně jsem byla zaměstnaná v prádelně, odkud jsem se vypracovala až na pozici supervizora. Mou poslední zkušeností byla práce hospodyně. V Anglii je to velmi běžná věc. Buď máte někoho jen na úklid, nebo na úklid a celkovou péči o chod domácnosti. Já jsem spadala do té druhé kategorie. Nejspíš to souvisí s mou povahou, a hlavně také s láskou k pořádku a smyslu pro organizaci. Měla jsem na starost dvě movité rodiny od neděle do pátku. Celá práce spočívala v nakupování, vaření, uklízení, péči o prádlo a časem i o děti. Nejde tedy u mne pouze o pořádkumilovnost, ale hlavně o touhu něco řídit.

Pokud ovšem děláte tuhle práci, je potřeba si zvyknout na spoustu věcí; je nutné být trpělivá, velmi tolerantní, a hlavně mít výdrž. Taková práce přímo pro konkrétní lidi je snad jedno z nejtěžších zaměstnání, které lze vykonávat. Nebudu lhát, protože i já měla občas chuť všechno vzdát a do práce už prostě nepřijít. Bylo to náročné na

psychiku, ale přesto mi to neskutečně moc dalo. Zároveň jsem poznala spoustu zajímavých lidí a naučila se spoustu nových věcí. Později jsem se svými klienty navázala přátelství a kontakt jsme si dlouhodobě udrželi.

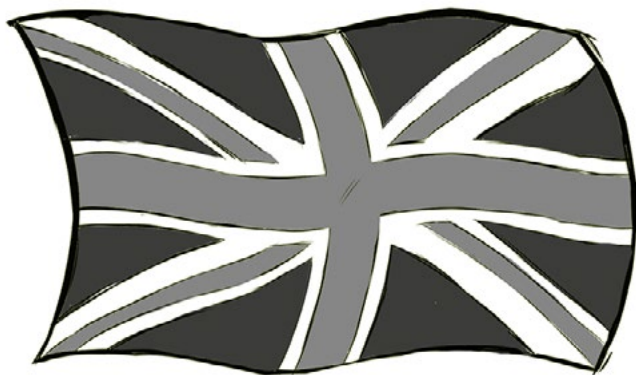
Pokud chcete dělat hospodyně nebo tzv. majordoma, je potřeba trochu sebezapření. Kolikrát jen jsem viděla někoho nahého, když jsem někam vešla! Nebo někoho v slzách či naprosto rozčileného. Dělat, že nic z toho nevidíte, je zkrátka asi ta nejlepší možnost, pokud klienti sami nepřijdou s tím, že vás potřebují. Tahle práce vás především naučí rozsahu normality. Vidíte, že každý má své problémy, že je každý prožívá jinak a pro každého je problémem něco jiného.

Další předností, jakou jsem v této práci v Anglii spatřovala, byl určitě jazyk. Věděla jsem, že díky tomu, že jsem se naučila mnohem lépe anglicky, otevrou se mi nové možnosti v Čechách. A taky že ano. Jazyk byl po mém návratu velkou výhodou. Nebo nevýhodou?

Práce v Londýně mě velmi bavila a jediné, co mi tam opravdu scházelo, bylo auto. Řízení je totiž moje vášeň, ať už se jezdí vpravo, nebo vlevo. V tom nebyl problém. Šlo tehdy o můj věk. V Británii se totiž nepojišťují auta, nýbrž lidé. Pokud tedy spadáte do věkové kategorie do 26 let, je cena pojistky za měsíc stejně velká jako cena pojistky v České republice za rok.

Stěhování odtamtud bylo náročné. Měla jsem tam pejska, který musel jet autem. Anglie je totiž jedna z mála zemí, odkud není možné přepravit psa letecky. Jenže já

jsem tehdy bohužel kvůli zdravotním problémům nemohla absolvovat dlouhou cestu pozemní dopravou, a tak když přijelo stěhovací auto a naložilo poslední kus nábytku, předala jsem do rukou pana řidiče i svého pejska. Sama jsem letěla hnedka druhý den letadlem a setkali jsme se v Praze.

Zpátky v Praze

Po příletu z Anglie jsem si dala chvíli čas na vyřízení všelijakých papírů a pár dní na to jsem začala intenzivně hledat práci. Věděla jsem, že si chci udržet jazykovou úroveň a zároveň ideálně pokračovat v práci na postu hospodyně. Bohužel v Čechách tahle forma zaměstnání není tak rozšířená, a tak mi nezbyvalo nic jiného než oslovit agentury. Jedna taková se našla. Sídlila přímo v centru Prahy na Václaváku. Na můj životopis reagovali prakticky ihned a měla jsem se dostavit na schůzku. V nabídce měli rovnou dvě pozice hospodyně.

K mému překvapení na mě čekala velmi nepříjemná paní s papíry v ruce, ať se teda posadím a vyplním dotazníky. Proti milým lidem v Anglii to byl trochu šok, ale usmála jsem se na ni a začala psát. Byly tam klasické dotazy na osobní údaje, vzdělání, praxi v úklidu a na to, co všechno bych chtěla dělat, a to včetně pracovní doby. Po vyplnění se mě paní velmi zvláštním tónem optala, co bych si jako představovala. Stále ještě dost optimisticky naladěná, jsem jí sdělila svoje požadavky. Mezi ně patřily

hlavně volné víkendy. O těch jsem se v Anglii napracovala dost. Také jsem pak chtěla ideálně někoho, kdo mluví anglicky, abych si udržela jazyk. Mimo jiné se pro cizince velmi dobře pracuje. Jsou více otevření a přátelští. Méně věcí řeší a na takový servis jsou vlastně docela zvyklí.

Byly mi tedy nabídnuty obě pozice. První spočívala v obstarávání dvou domů, tedy přejíždění od jednoho ke druhému. Majitelkou však měla být náročná a nespokojená dáma, u které bych byla už nejméně třetí hospodyní. A to prostě nepůsobilo dobře. Druhá práce spočívala v péči o domácnost staršího Němce. V tu chvíli byla pro mě volba jasná. Starý pán mluvil anglicky, byl sám a potřeboval pomoc s chodem domácnosti. Jeho hospodyně měla mít k dispozici auto, protože bydlel kousek za Prahou, plat byl u obou stejný. Pracovní doba se zdála být skvělá od devíti do jedné a pak odpoledne od čtyř do večera do sedmi, a to pouze pondělí až pátek.

S paní z agentury jsme se tedy prvně dohodly na zkoušce, která měla proběhnout ještě tentýž týden. Řekla mi, že se podívá, jak uklízím, něco jí uvařím a pak si řekneme, zda mě může doporučit. Souhlasila jsem. Popřála jsem jí hezký den a s dobrým pocitem jsem jela domů.

Den zkoušky

Na zkoušku jsme k mému překvapení přišli v hojném počtu. Bylo nás tam asi pět, ale každý se hlásil na jinou pracovní pozici. Paní z agentury nás pozvala do bytu své kamarádky a každému zadala práci. Vzhledem k tomu, že jsem usilovala o nejnáročnější post, dostala jsem za úkol provést generální úklid kuchyně. Vršky, vnitřky skříněk, lednice, šuplíky, ..., zkrátka všechno, co děláme jednou za čas. Během úklidu jsem měla uvařit koprovku. Celá zkouška probíhala v pohodě, až na pár věcí, které mě zarazily: V jeden moment zapípala v kuchyni sušička a na můj dotaz, zda ji vyndáme, aby prádlo uvnitř nebylo zmačkané, mi byla položena otázka, jestli vím jak. Trošku jsem se zarazila a říkala jsem si, že je to třeba jen nějaký test. Paní z agentury mi ale sdělila, že tento stroj sama ovládat neumí. Prádlo jsme tedy vyndaly, vyčistila jsem filtr, vylila jsem vodu a paní z agentury jen nevěřičně koukala. A já jsem zas nevěřičně koukala na ni. Pak jsem pokračovala v úklidu kuchyně, zatímco se paní z agentury posadila s občerstvením k televizi.

Další zarážející situace nastala, když jsem dovařila koprovku. Na můj dotaz, zda ji zadavatelka úkolů ochutná, mi bylo řečeno, že ona koprovku nejí, že jsem to vařila pro majitelku bytu. To už jsem se jen pousmála.

Posledním překvapením pro paní z agentury bylo, když jsem naložila ušmudlané příbory do octu s horkou vodou, abych je vyleštila. Byla jsem v mírném šoku.

Pokud si vás agentura pozve na zkoušku, předpokládáte, že všechny tyto věci jsou pro ně samozřejmostí. Nerozuměla jsem tomu, proč vařím koprovku, když ji ani neochutná. Proč mě má zkoušet člověk, jenž sám nemá ponětí o základním chodu domácnosti.

Zkouška ale dopadla velmi dobře. Při loučení jsme se se zástupkyní z agentury dohodly na termínu, kdy se pojedeme společně představit starému pánovi do jeho domu.

PÉČE O SPOTŘEBIČE V DOMÁCNOSTI

Vybavení domácnosti a spotřebiče

Digestoř

Ať už máte plastovou, skleněnou, nerezovou, nebo jakoukoli jinou digestoř, zaručeně můžete použít odmašťovač.

Digestoř se dá v mnoha případech snadno rozebrat. Filtry vycvaknete a vyčistíte zvlášť. Nechte je pak samozřejmě pořádně vyschnout. Zbytek digestoře pak zbavíte špíny velmi jednoduše: Naneste odmašťovač na hadřík a vyčistíte. Je zapotřebí vždy povrchy umýt vodou, aby tam nezůstal žádný mycí prostředek. Nerezové digestoře pak můžete doleštit kapkou oleje. Skleněné můžete doleštit čističem na okna a skla.

Varování:

- Nečistěte žádnými brusnými přípravky.
- Pokud čistíte hliníkové filtry, nenechte odmašťovač dlouho působit.
- Nedávejte hliníkové filtry do myčky.

Indukční varná deska vs. sklokeramická deska

Indukční varná deska má oproti sklokeramické funkci nepřipalování, ale musíte používat speciální nádobí s magneticky vodivým dnem. Pokud se ale přeci jen něco na indukci připálí, můžete postupovat stejně

jako u sklokeramické desky: Povrch namočte něčím klouzavým. Vezměte žiletku a pořádně povrchy dočistěte. Pak už stačí jen utřít dosucha. Pokud se bojíte použít žiletku, existuje spousta čističů přímo na sklokeramické desky. Tam už stačí jen jej nanést na hadřík a krouživými pohyby jezdit po desce. Nečistoty se začnou uvolňovat samy. Nezapomeňte pak povrch následně opláchnout čistou vodou a utřít dosucha.

Varování:

- Nikdy nečistěte horký povrch, aby nedošlo k jeho poškození.
- Nepoužívejte houbičky na nádobí.

Lednice

Nejdříve z lednice vyndejte všechny komponenty, které následně opláchněte vlažnou vodou. V případě zaschlého jídla na skleněných policích si vezměte na pomoc žiletku. Na plastové přihrádky v lednici vám bude stačit voda a chvíle trpělivosti. Můžete pak dočistit prostředkem na nádobí a hadrem.

Vnitřek lednice pak už jen stačí otřít jakýmkoli čisticím přípravkem, popřípadě dezinfekcí.

Varování:

- Nepoužívejte dezinfekci, pokud máte lednici s antibakteriálním povrchem, mohla by se tak jeho funkce narušit.